

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 27.08.2022., 08:28:53 n		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/22-01/18	376-08/DM	
Uredžbeni broj:	Priloz:	Vrijednost:
437-22-04	0	

d2953517

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-334/21-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grad Poreč-Parenzo, Poreč, Obala maršala Tita 5/1, zastupan po opunomoćeniku protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, klasa: UP/I-344-07/21-01/48, urbroj: 376-05-3-21-04 od 14. listopada 2021. godine, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi inspekcijskog nadzora, na sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/21-01/48, urbroj: 376-05-3-21-04 od 14. listopada 2021. godine.
- II Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.
- III Ova će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 14. listopada 2021. godine, na temelju odredbe članka 122. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09., dalje: ZUP), odbijen je prigovor tužitelja podnesen protiv Obavijesti inspektora elektroničkih komunikacija kojom se tužitelj sukladno odredbi članka 42. stavak 3. ZUP-a, obavještava da ne postoje uvjeti za pokretanje inspekcijskog postupka po službenoj dužnosti.
2. Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja u bitnom navodi da je pravomoćnim djelomičnim rješenjem tuženika od 25. listopada 2017. godine, klasa: UP/I-344-03/16-

11/264, urbroj: 376-10-17-25 utvrđena obveza zainteresirane osobe (

) plaćati tužitelju godišnju naknadu za pravo puta u iznosu od 383.297,79 kn počev od 15. srpnja 2016. godine pa nadalje, svake godine do 15. srpnja, ali za prve dvije godine utvrđeni iznos godišnje naknade za pravo puta umanjen za iznos koji je zainteresirana osoba platila tužitelja na temelju Ugovora br. T45-076/2010. Navedeno rješenje pravomoćno je na temelju presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-334/17-8 od 9. siječnja 2019. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev zainteresirane osobe za poništenje navedenog rješenja. Nadalje pravomoćnim dopunskim rješenjem tuženika od 10. rujna 2020. godine, klasa: UP/I-344-03/16-11/264, urbroj: 376-05-3-20-40 utvrđena je obveza zainteresiranoj osobi plaćati tužitelju godišnju naknadu za pravo puta u iznosu od 46.277,63 kn počev od 20. kolovoza 2017. pa nadalje, svake godine do 20. kolovoza. Rješenje tuženika pravomoćno je na temelju presude Visokog upravnog suda RH, poslovnog broja: UsII-370/20-7 od 16. ožujka 2021. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev zainteresirane osobe za poništenje rješenja iz 2020. Zainteresirana osoba je na temelju pravomoćnih rješenja iz 2017., 2019. i 2020. u obvezi plaćati tužitelju do 15. srpnja odnosno 20. kolovoza svake godine naknadu za pravo puta u ukupnom iznosu od 749.091,92 kn pa je zainteresirana osoba do 30. srpnja 2021. platila tužitelju iznos od 107.100,00 kn koji iznos predstavlja naknadu iz ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim površinama br. T45-076/2010. Zainteresirana osoba nije postupila prema naprijed navedenim pravomoćnim rješenjima odnosno tužitelju nije platila godišnju naknadu za pravo puta za 2021. godinu, a za takvo postupanje nije imala valjan razlog. Stoga je tužitelj prijedlogom od 23. kolovoza 2021. godine predložio da inspektor elektroničkih komunikacija tuženika naredi zainteresiranoj osobi usklađivanje obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s člankom 28. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08. do 72/17., dalje: ZEK) te da na temelju članka 142. stavak 1., 2. i 3. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09., dalje: ZUP) donese rješenje o prisilnom izvršenju nenovčane obveze zainteresirane osobe da djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga obavlja u skladu s člankom 28. stavak 4. ZEK-a izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi zainteresirane osobe, a u slučaju daljnjeg neispunjavanja obveze izricanjem druge, veće novčane kazne, te predlaže da inspektor elektroničkih komunikacija na temelju članka 112. stavak 7. ZEK-a izda prekršajni nalog odnosno predloži tuženiku podnošenje optužnog prijedloga radi pokretanja prekršajnog postupka, a radi kažnjavanja zainteresirane osobe prema članku 119. stavak 1. točka 11. ZEK-a novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 kn do 1.000.000,00 kn zbog teže povrede ZEK-a, odnosno iz razloga što zainteresirana osoba u svojstvu infrastrukturnog operatora, ne postupa u skladu s člankom 28. stavak 4. ZEK-a. Inspektor elektroničkih komunikacija obavještava tužitelja da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti jer da prema pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda RH br: Su-191/2021-2 od 22. ožujka 2021. godine inspektor elektroničkih komunikacija nema ovlasti za donošenje rješenja o izvršenju rješenja o utvrđivanju prava puta i visine naknade (za pravo puta), posebno jer je ne rješenja o izvršenju novčane kazne u slučaju nedostavljanja dokaza o uplati naknade ili u slučaju neispunjenja (novčanog) naloga iz

rješenja tuženika. Povodom navedene obavijesti tužitelj je podneskom od 23. rujna 2021. istakao da stav inspektora iznesen u obavijesti nije pravilan uz obrazloženje da pravno shvaćanje suda nije primjenjivo u ovom slučaju jer tužitelj svojim prijedlogom nije predložio inspektor donijeti rješenje o izvršenju novčane kazne iz navedenih rješenja jer se izvršenje novčane obveze provodi u skladu s propisima koji se primjenjuju na sudsko izvršenje (članak 137. stavak 1. ZUP-a) pa za provedbu takvog izvršenja inspektor elektroničkih komunikacija nije ovlašten, ali da zainteresirana osoba neispunjenjem novčanih obveza utvrđenih tim rješenjima nije obavljala djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga u skladu s člankom 28. stavak 4. ZEK-a prema kojem je u obvezi plaćati vlasniku ovdje tužitelju naknadu za pravo puta pa je inspektor elektroničkih komunikacija imao ovlaštenje iz članka 112. stavak 1. točka 8. tog Zakona narediti zainteresiranoj osobi usklađivanje obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s člankom 28. stavak 4. u smislu članka 142. ZUP-a donijeti rješenje o izvršenju nenovčane obveze zainteresirane osobe dalje izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi zainteresirane osobe, a u slučaju daljnjeg neispunjenja obveze izricanjem druge, veće novčane kazne, te pravno shvaćanje suda ne sprječava inspektora elektroničkih komunikacija da na temelju članka 112. stavak 7. istog Zakona izda prekršajni nalog odnosno predloži tuženiku podnošenje optužnog prijedloga radi pokretanja prekršajnog postupka, a radi kažnjavanja novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 kn do 1.000.000,00 kn zainteresirane osobe koja u svojstvu infrastrukturnog operatora ne postupa u skladu s člankom 28. stavak 4. ZEK-a (članak 119. stavak 1. točka 11. ZEK-a). Tužitelj se poziva na odredbu članka 36. Ustava Republike Hrvatske. Ističe da inspektor elektroničkih komunikacija neispunjenjem svojih dužnosti da poduzme radnje za koje je prema zakonu nadležan nije pružio zaštitu subjektivnom imovinskom pravu tužitelja na naknadu za pravo puta koje je utvrđeno izvršnim rješenjem tuženika. Predlaže poništiti rješenje tuženika uz naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ističe i poziva se na odredbu članka 112. stavak 1. točka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) iz kojih tužitelj stvara pravnu konstrukciju kako bi zaobišao jasnu praksu suda koja tuženika obvezuje, a prema kojoj inspektor tuženika nije nadležan za nadzor nad izvršenjem novčane obveze plaćanja naknade za pravo puta. Tuženik u odnosu na navode tužitelja ponavlja da je u osporavanom rješenju jasno obrazloženo kako bi postupanje koje tužitelj predlaže bilo istovjetno nalaganju ispunjenja novčane obveze, zašto je sud i jasno utvrdio da nije u ovlasti inspektora tuženika te je tuženik ovlasti inspektora iz citirane odredbe zakona tumačio sukladno pravnom shvaćanju suda. U odnosu na navode tužitelja o povredi članka 18. stavak 4. i 112. stavak 7. a u vezi članka 119. stavak 1. točka 11. ZEK-a tuženik ističe da niti jedna od navedenih odredbi na koje se tužitelj poziva, niti samostalno, a niti u vezi jedna s drugom ne daju tužitelju pravo da kao potencijalni oštećenik traži od inspektora tuženika pokretanje prekršajnog postupka. Donošenje odluke o opravdanosti pokretanja prekršajnog progona je autonomna ovlast ovlaštenog tužitelja, pri čemu treba naglasiti, a kako je tužitelju pojašnjeno u osporavanom rješenju i oštećenik u prekršajnom postupku ima status ovlaštenog tužitelja i može sam pokrenuti postupak.

Ističe da ovaj dio zahtjeva tužitelja izlazi iz okvira upravnog postupka pa je prigovor neosnovan. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba u svom očitovanju na tužbu u bitnom navodi da nije povrijedio članak 28. stavak 4. ZEK-a niti je tuženik imao osnovu pokrenuti inspekcijski nadzor i u sklopu istog narediti obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga u skladu s predmetnim člankom. Ističe da se u cijelosti pridružuje navodima tuženika od 14. listopada 2021. predlažući odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troškova (koji nisu popisani).

5. U skladu s odredbom članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju i zainteresiranoj osobi, kao i odgovor zainteresirane osobe tužitelju i tuženiku.

6. Tužitelj se očitovao podneskom od 21. travnja 2022. godine na navode zainteresirane osobe iz odgovora na tužbu ostajući u bitnom pri svim navodima iz tužbe predlažući kao u tužbi uz zahtjev za naknadu troškova navedenog podneska.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema stanju spisa predmeta, konkretno ovdje osporenog rješenja tuženika, proizlazi da je odbijen prigovor tužitelja izjavljen protiv obavijesti inspektora elektroničkih komunikacija kojom se tužitelj u skladu s odredbom članka 42. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) obavještava da nema mjesta pokretanju inspekcijskog postupka po službenoj dužnosti kao niti donošenja rješenja o izvršenju vezano za plaćanje godišnje naknade za pravo puta te izdavanja prekršajnog naloga ili podnošenje optužnog prijedloga protiv istog.

9. Odredbom članka 112. stavak 1. točka 1. do 23. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK), propisane su ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija, a između ostalog među navedenim se nalazi i ovlast inspektora za donošenje rješenja kojim se nalaže prisilna naplata novčanih obveza odnosno utvrđenih obveza za plaćanje prava puta pa je stoga prema ocjeni ovog Suda osnovano inspektor elektroničkih komunikacija u skladu sa zakonom obavijestio tužitelja da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti.

10. Pritom Sud skreće pozornost da je prema zaključku o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca Visokog upravnog suda RH, od 22. ožujka 2021., zauzeto stajalište da inspektor elektroničkih komunikacija nema ovlasti za donošenje rješenja o izvršenju rješenja o utvrđivanju prava puta i visine naknade, posebno ne rješenja o izvršenju novčane kazne u slučaju nedostavljanja dokaza o uplati ili u slučaju nalaganja budućeg plaćanja utvrđenih obveza prema rješenju tuženika, na koje shvaćanje se poziva i tuženik u obrazloženju osporenog rješenja.

11. Sud ocjenjuje da se u konkretnom slučaju ne radi o nezakonitosti u obavljanju djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredbe članka 28. stavak 4. ZEK-a, prema kojoj odredbi je infrastrukturni operator obavezan plaćati upravitelju općeg dobra ili vlasniku nekretnine naknadu za pravo puta, a upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine je obavezan infrastrukturnom operatoru omogućiti ostvarivanje prava puta, već se radi o neizvršavanju obveze infrastrukturnog operatora utvrđene

pravomoćnim rješenjem, a koje se može izvršiti na način propisan odredbom članka 137. ZUP-a za izvršenje novčanih obveza.

12. Stoga kako bi postupanje koje tužitelj predlaže bilo istovjetno nalaganju ispunjenja novčane obveze, a što nije u ovlasti inspektora elektroničkih komunikacija, to je osnovano prigovor tužitelja rješenjem tuženika odbijen kao neosnovan.

13. Prigovore koji se odnose na eventualno pokretanje prekršajnog postupka tužitelj ne može s uspjehom isticati u ovom sporu budući se isti ne pokreće niti provodi u upravnom postupku.

14. Uslijed svega naprijed navedenog i utvrđenog, trebalo je, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude, dok je odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. citiranog Zakona, budući tužitelj nije uspio u sporu a zainteresirana osoba trošak nije specificirala.

15. Odluka o objavi presude u Narodnim novinama (točka III. izreke) temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 19. svibnja 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Dokument je elektronički potpisan:
MIRJANA ČAČIĆ

Vrijeme potpisivanja:
25-05-2022
13:03:21

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523133303133333630303638
L=ZAGREB
S=ČAČIĆ
G=MIRJANA
CN=MIRJANA ČAČIĆ
SN=HR73494886136.1.34